

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvič, Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, ker je menilo, da je Parlament v točkah 24 in 25 izpodbijane odločbe izpolnil svojo dolžnost ustrezne obrazložitve glede svoje zahteve za povračilo zneska 345 289 GBP. Pritožnik iz točk 24 in 25 izpodbijane odločbe ali kateri koli drugih ni izvedel, zakaj mu je naloženo plačilo tega zneska, s čimer je omogočeno, da izpodbija veljavnost te obrazložitve pred sodišči Unije in da sodišči ustrezno preverita to obrazložitev.

Drugič, Splošno sodišče je storilo napako, s tem ko je štelo, da je Parlament upravičeno zahteval 345 289 GBP, ker naj bi bil ta znesek „neupravičeno“ izplačan v skladu s členom 14 Pravidnika o stroških in nadomestilu poslancev Evropskega parlamenta (Pravilnik PSN), in sicer ker:

- (a) Parlament v izpodbijani odločbi nikjer ni razložil, zakaj je štél, da številni dokumenti, ki jih je predložil pritožnik, ne dokazujejo, da so bili zneski, navedeni v točki 25, uporabljeni v skladu s pravili PSN, niti ni navedel, v kakšnem okviru je štél, da so se ti zneski nepravilno uveljavljali na podlagi člena 14 Pravidnika PSN ali da so bili zlorabljeni ali uporabljeni v neustrezne namene.
- (b) Pritožnik je dejansko obrazložil vsakega od zneskov, navedenih v točki 25 izpodbijane odločbe, obrazložil pa je tudi, da je vsak znesek nastal v celoti in ravno zato, da bi se krilo le stroške v zvezi z zaposlitvijo ali koriščenjem storitev podjetja MP Holdings kot ponudnika storitev. Pritožnik je predložil obsežno dokumentacijo, da bi dokazal, da so bila nadomestila, plačana podjetju MP Holding, dejansko uporabljena za namene člena 14. Obseg dokumentov, ki jih je predložil, je bil večji kot obseg dokumentov, ki jih mora hraniti in predložiti med celotnim upoštevnim obdobjem, zlasti kar zadeva njegov prvi mandat. S temi dokazi je dokazano, da so vsi stroški nastali v celoti in le zaradi opravljanja storitev parlamentarnih pomočnikov za pritožnika. Parlament je pritožniku poskušal naložiti stroge zahteve v zvezi s predložitvijo dokumentacije, s katero bi upravičil vsak strošek od leta 1999. Ob nastanku stroškov take zahteve niso obstajale in niti nikoli niso bile pogoj za povračilo na podlagi člena 14 Pravidnika PSN.

Tretjič, Splošno sodišče je storilo napako, ko je ugotovilo, da posledica dejstva, da se je Parlament nedopustno skliceval na domneven „konflikt interesov“, ni razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe v celoti. Splošno sodišče je pravilno odločilo, da se Parlament ne more sklicevati na domneven konflikt interesov, da bi s tem utemeljil povračilo nadomestila za parlamentarno pomoč. Ker se je Parlament izrecno in v glavnem oprl na ta razlog, da bi utemeljil celotno izpodbijano odločbo, bi morala ta ugotovitev povzročiti ničnost izpodbijane odločbe v celoti.

Tožba, vložena 6. junija 2011 – Evropska komisija proti Republiki Poljski

(Zadeva C-281/11)

(2011/C 252/29)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Pignataro-Nolin in M. Owsiany-Hornung, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Poljska

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Republika Poljska s tem, da ni prenesla ali je nepravilno prenesla določbe členov 2(a), (b), (d), (e) in (f), 3(3), 4(3), od 6 do 8, 9(1) in (2)(a), 10(3) in (4), 18(1), drugi pododstavek, (3) in (4) Direktive 2009/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi gensko spremenjenih mikroorganizmov v zaprtih sistemih ter del A, četrta alineja, del B, prva alineja, in del C, prva alineja, Priloge V k tej direktivi, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Republiki Poljski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija Republiki Poljski očita, da ni pravilno prenesla opredelitve pojmov „mikroorganizem“, „gensko spremenjen mikroorganizem“, „nesreča“ in „uporabnik“ iz členov 2(a), (b), (d) in (e) Direktive 2009/41/ES v poljsko zakonodajo. Po mnenju Komisije pomeni kršitev tudi to, da poljska zakonodaja ne vsebuje opredelitve pojma „prijava“ iz člena 2(f) te direktive.

Komisija poleg tega trdi, da členi 3(3), od 6 do 8, 9(1) in (2)(a) ter 18(1), drugi pododstavek, (3) in (4) Direktive 2009/41/ES ter določbe dela B, prva alineja, in dela C, prva alineja, Priloge V k tej direktivi niso bili preneseni v poljsko zakonodajo.

Komisija meni, da je prenos člena 4(3) Direktive 2009/41/ES neustrezen, saj v skladu s poljskim pravom prvi razred obsega samo dejavnosti brez tveganja, medtem ko Direktiva vanj vključuje tudi dejavnosti z zanemarljivim tveganjem.

Komisija Republiki Poljski očita tudi nepravilen prenos člena 10(3) Direktive 2009/41/ES, ker je omejila možnost določitve dodatnih pogojev za predlagano uporabo gensko spremenjenih mikroorganizmov v zaprtem sistemu le na primere, ko je to potrebno zaradi varovanja zdravja oseb ali varstva okolja, medtem ko člen 10(3) take omejitve ne vsebuje.

Komisija poleg tega meni, da člen 10(4) Direktive 2009/41 ni bil pravilno prenesen v poljsko zakonodajo, ker ta določa tridesetdnevni rok, ki v direktivi ni določen.

Nazadnje Komisija navaja, da poljski organi niso v celoti prenesli dela A, četrta alineja, Priloge V k Direktivi 2009/41.

Pritožba, ki sta jo 8. junija 2011 vložili Mitteldeutsche Flughafen AG, Flughafen Leipzig/Halle GmbH zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 24. marca 2011 v združenih zadevah T-443/08 in T-455/08, Freistaat Sachsen in drugi proti Evropski komisiji

(Zadeva C-288/11 P)

(2011/C 252/30)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnici: Mitteldeutsche Flughafen AG, Flughafen Leipzig/Halle GmbH (zastopnika: M. Núñez-Müller in J. Dammann, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Freistaat Sachsen, Land Sachsen-Anhalt, Zvezna republika Nemčija, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen e.V. (ADV), Evropska komisija

Predlogi

Pritožnici predlagata, naj se:

— točka 4 izreka izpodbijane sodbe, s katero je bila v preostalem tožba v zadevi T-455/08 zavrnjena, in odločitev o stroških iz točke 6 razveljavita,

— dokončno odloči o zadevi in ugodi tožbi v zadevi T-455/08 v delu, ki zadeva predlog za razveljavitev izpodbijane odločbe v obsegu, kot je v njej ugotovila Evropska komisija, da gre pri ukrepih dovajanja kapitala, zagotovljenih s strani Nemčije za gradnjo nove vzletne in pristajalne steze na letališču Leipzig/Halle, za državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU (prej člen 87(1) ES),

— Evropski komisiji naloži plačilo stroškov tako pritožbenega postopka, kot tudi – v dopolnitev točke 7 izpodbijane odločbe – stroškov postopka na prvi stopnji v zadevi T-455/08.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Predmet te pritožbe je sodba Splošnega sodišča, s katero je bila delno zavrnjena tožba pritožnice zaradi razglasitve delne ničnosti odločbe Komisije 2008/948/ES z dne 23. julija 2008 o ukrepih Nemčije v korist družbe DHL in letališča Leipzig Halle.

Pritožba je vsebinsko omejena. S pritožbo se ne izpodbija točka 3 izreka sodbe, s katero je Splošno sodišče člen 1 izpodbijane odločbe delno razveljavilo; nasprotno, izpodbija se zgolj točka 4, s katero je Splošno sodišče tožbo „v preostalem“ zavrnilo. Prav tako se ne izpodbija z drugim polstavkom člena 1 izpodbijane odločbe podeljeno dovoljenje po členu 107(3) PDEU; izpodbija se le opredelitev zadevnih finančnih ukrepov kot pomoči v smislu člena 107(1) PDEU.

Pritožnici v utemeljitev pritožbe navajata naslednje pritožbene razloge:

Izpodbijana sodba krši člen 107(1) PDEU. V nasprotju z mnenjem Splošnega sodišča, pri Flughafen Leipzig/Halle GmbH glede na sporne infrastrukturne ukrepe in njihovo financiranje, ne gre za podjetje v smislu člena 107(1) PDEU. Gradnja regionalne letališke infrastrukture ne pomeni gospodarske dejavnosti. Zato se pravila o pomoči ne morejo uporabiti v danih okoliščinah.

Izpodbijana sodba nadalje krši prepoved retroaktivne uporabe, pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj. V izpodbijani odločbi je Komisija sporočila o smernicah Skupnosti o financiranju letališč in zagonski državnih pomoči letalskim družbam z odhodi z regionalnih letališč z dne 9. decembra 2005 uporabila retroaktivno, na že 4. novembra 2011 sklenjene infrastrukturne ukrepe. Splošno sodišče zanika to retroaktivno uporabo tako imenovane smernice 2005 in s tem ohranja v veljavi, ob kršenju zgoraj navedenih načel, nasprotujočo in dejansko nepravilno pravno situacijo, ki jo je ustvarila Komisija. Dalje spregleda trajno veljavo tako imenovanih smernic zračnega prometa iz leta 1994, v skladu s katerimi je državno financiranje infrastrukture letališč splošen ukrep, ki ni podvržen nadzoru državnih pomoči.

Izpodbijana sodba prav tako krši člen 1(b)(v) oziroma člena 17 in 18 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (¹), ker Splošno sodišče ni uporabilo določbe zgoraj navedene Uredbe glede veljavne pomoči.